

Med fuld besætning er der 30 ombord på Sebbe Als, heraf 24 roere. Her er der kun en enkelt, nemlig Steen Weile midt i den 17 meter lange kopi af et krigsskib fra vikingetiden . FOTOS: ULRİK PEDERSEN

Vandet må vente til sankthans

STAKKELS SEBBE: Råd i nogle planker betyder, at det stolte vikingeskib Sebbe Als stadig ligger i nausten ved Augustenborg Fjord.

Af Margit Moustgaard
Telefon 7342 5124

AUGUSTENBORG: Sebbe Als er ved at gennemgå sin anden større reparation siden det 17 meter lange vikingeskib blev bygget i slutningen af 60'erne.

Sebbes ene bordplanke (noget af de øverste på skibssiden) var mørnet af råd og også andet af træet i skibet var klar til at blive skiftet ud. Det betyder, at i stedet for at sejle, så arbejder medlemmerne af skibslaget med Sebbe inden døre i nausten ned til Augustenborg Fjord. Den traditionelle deltagelse i den netop overståede Rom-regatta i Flensborg blev medlemmerne også snydt for – dog ikke alle. Nogle tog en smuttur forbi havnen i Flensborg i bil.

Arbejde som dengang

Men normalt gælder det altså Sebbe, når medlemmerne mødes. Det tager sin tid at reparere et vikingeskib. Som det skete, da Sebbe blev bygget, bliver plankerne hugget til med specielle vikingøkser, skarøkser, for reparationen skal ikke ændre på, at Sebbe er en tro kopi af det lille krigsskib, der i sin tid blev fundet i Roskilde Fjord sammen med andre vikingeskibe.

– Folk synes, Sebbe er stor med sine 17 meter. Men jeg har lige hørt, at i Roskilde er man ved at bygge en kopi af det store krigsskib, der blev fundet i fjorden. Det er 30 meter langt, fortæller Steen Weile, en af dem, der har været med i skibslaget fra starten.

Nyt sejl og mast

Steen Weile mener, Sebbe Als får vand under kølen omkring sankthans. Så er reparationerne færdige, og da skulle et nyt sejl og mast også være klar. Det gamle sejl var også kassabelt, og skibslaget har netop fået besked om, at det får økonomisk støtte fra Danfoss til projekterne.

Selv om der arbejdes gratis, er det alligevel dyrt at re-

parere et vikingeskib. Det nye træ koster 15.000-20.000 kroner, et nyt sejl koster omkring 35.000 kroner, så selv om skibslaget har penge selv, hjælper det godt med et tilskud 31.000 kroner fra Danfoss.

Ottar på vandet

Helt undvære at sejle må medlemmerne dog ikke. Den noget mindre Ottar Als, en kopi af en færøbåd, er på vandet og ligger på sin plads i Augustenborg, når ikke den er i brug.

I weekenden sejlede Ottar Als rundt med seks efterfølgende solbrændte og trætte vikinger.

Ottar giver i øvrigt interesse muligheden for at få en tur. Det sker normalt hver torsdag klokken 17.30, hvor båden stævner ind ved Slots-gade i Augustenborg neden for skibslagets klublokale.

Skibslaget bag Sebbe og Ottar tæller 50-60 medlemmer. Der er sket en del udskiftning siden slutningen af 60'erne, og på det seneste er der kommet nye, yngre medlemmer til, men Steen Weile er også glad for, at gamle medlemmer, der nu bor i Frankfurt og Århus, er at fin-

de på medlemslisten.

Man kan godt blive bidt af vikingeskibe, erkender han, der dog ikke har problemer på hjemmefronten af den grund: Hele familien, kone og to sønner, deler nemlig interessen med ham.

Den specielle vikingøkse er flittigt i brug i nausten ved Augustenborg. Her viser Steen Weile, hvordan man kan hugge spåner af en planke uden de store problemer, fordi øksens hoved nærmest er formet som en hakkejern.

Als rundt med Ottar for sejl og årer

HÅRD TØRN: Færøbåden blev roet meget af vejen, men Ottar nåede rundt i pinsen.

Af Margit Moustgaard
Telefon 7342 5124

AUGUSTENBORG. Det blev en hård tørn at opfylde en gammel drøm om at sejle Als rundt med færøbåden Ottar Als. Seks vikinger fra skibsla-

get i Augustenborg tog turen i pinsen. De lagde ud lørdag morgen fra Augustenborg og valgte på grund af vindforholdene at gå syd om øen.

– En enorm trafik i Alssund gjorde, at vi måtte opgive at krydse, og vi tog derfor sejlet ned og roede til Sønderborg,

gik under broen og roede ud til lystbådehavnen. Her satte vi sejl og sejlede ud til Skelde Kobbøl. Vi prøvede at krydse over til Kegnæs, men vinden lagde sig og vi måtte atter have fat i årerne. To en halv times roning – så var vi ved Sønderby Camping. Her var der ingen opankringsplads så vi måtte slæbe Ottar op på stranden, fortæller Steen Weile.

Søndag fortsatte Ottar for sejl.

– Det gik fint forbi Kegnæs fyr og Pøls Rev, så fløvede vinden, der var gået i helt forkert retning. På det tidspunkt mistede vi tilliden til meteorologerne. Vi kæmpede os op gennem Lillebælt med den smule vind, der var, og om aftenen var vi kommet ud midt mellem Fynshav og Lyø. Vi roede derefter ind til Fynshav.

Mandag måtte vikingerne igen ro på grund af svag vind om morgenen, men så kom medbøen og Ottar fik en kanon sejladt hele vejen op langs Als østkyst, nord om øen ned til indsejlingen til Dyvig, siger Steen Weile.

Af tidsmæssige grunde valgte sejlerne at lade sig tage på slæb resten af vejen tilbage til Augustenborg, hvortil de ankom sidst på eftermiddag.

– Det var en hård, men meget fin tur. Den gav vabler, hornfisk og en stor oplevelse for besætningen. Den bekræftede også at vi har et skib der virkelig kan sejle – og roes, fastslår Steen Weile.